

bygge en Togplan, som væsentlig kunde staa fast, og det er jo i høj Grad heldigt for Forretningslivet, at den ikke forandres hyppig. Det har som sagt ikke desmindre været Tilfældet, at man regelmæssig har forandret den hvert halve Aar, og det medfører en Usikkerhed, som jeg i høj Grad maa anke over, og som jeg tilskriver, og som jeg kun kan tilskrive dette System. Jeg kunde spørge den højtærede Indenrigsminister paa dette Punkt, om det er Tilfældet, som et Københavnsk Blad i sin Tid har meddelt, at der er tilstaaet Generaldirektoratet et Honorar af 5,000 Kr. for Oerarbejde ved disse forandrede Togplaner. Jeg har ingen Udgang til at se den Slags Regnskaber, hvoraf den Oplysning kunde søges, og jeg kan derfor kun henholde mig til et offentligt Blads Udtalelse i den Retning, men jeg har nogen Grund til at tro, at det virkelig er Tilfældet, og derfor tillader jeg mig at rette dette ærbødige Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister, thi hvis det er Tilfældet, vil jeg sige, at det forekommer mig at være en uheldig Ordning, at man giver et saadant Honorar for den Slags Arbejde, det forekommer mig at være et Arbejde, som det falder ind under Embedsmandens Pligt i strengeste Forstand selv at bestride. — En lille Bemærkning vil jeg tillade mig at gøre, nemlig, at med Statsbanedriftens Ordning fik vi en ganske mærkelig og sultstændig tykt Ordning, nemlig at Togene afgaa eller kunne afgaa fra alle Landstationer 5 Minutter før den paa Røreplanen angivne Tid. Nu har man ganske vist vænnet sig dertil, men jeg vil ikke desto mindre paaataa, at der vilde blive almindelig Glæde, om man kunde komme bort fra en saadan ganske mærkværdig Opfindelse, der dog i høj Grad gør det usikkert, naar Togene overhovedet gaa, og som giver Anledning til et bestemt Misbrug, nemlig at Togpersonalet har Interesse af at køre hurtigt mellem Landstationerne for at gøre Ophold paa Bystationerne saa længe som muligt i bestemte Døgn. Jeg skal anerkende, at Togplanerne under Statsbanedriften ere ubvidede, og jeg har med Beundring set, at man er naaet til en Togplan, som bringer os paa en 10—11 Timers Tid i Berøring med Berlin, men jeg maa med Sorg erkende, at det er mig bekendt, at man fra det Land Thj endnu ikke kan naa til København paa 12 Timer, men maa bruge paa andet Døgn dertil, og jeg skal ikke skjule, at den Stad Kallundborg og Egnen om Herning, og en vis Part af Fyn samt forskellige andre bestemte Punkter i Landet Aar efter Aar have klaget og med Rette klaget over en Togordning, som dog synes ikke at kunne ordnes

om, skønt man, som jeg alt har sagt, dog har tilladt sig at omforme Togplanerne hvert halve Aar. Jeg skal ogsaa med Anerkendelse nævne, at den nuværende Statsbanedrift har faaet en Konvention med Tyskland, hvorefter der kan ske Indskrivning af Gods til en Masse tytte Stationer og derigennem en lettere Forbindelse mellem dansk og tysk Forretningsliv, men jeg maa med dyb Beklagelse bede det høje Ting lægge Mærke til, at denne Ordning er stet paa Beføstning af dansk Økonomi, efter som denne Tarif indrømmer Tysklands Industri et stort Fortrin ved Indførelse i Danmark og sætter dansk Udførsel til Tyskland lige saa langt tilbage. Det koster omtrent 80 Øre mindre at sende 200 Bund Gods fra Berlin til København end fra København til Berlin. Jeg finder, at vort Land derigennem har lidt en Uret, som jeg ikke tror, man har været tilstrækkelig opmærksom paa ude i de lavere Lag, og som jeg vil gøre mit til at udbrede Kundskab om. Det kunde interessere mig i høj Grad rent digressionsvis her at oplæse et Spørgsmaal, som jeg ikke har kunnet besvare selv, om Danmark har en lignende Til sætning paa Frimærker. Vi koste 20 Øre paa hvert Frimærke til Tyskland, tytte Frimærker, som frigøre et Brev til Danmark, have kun en Værdi af 18 Øre. Det forekommer mig, men jeg er ikke inde paa de Ting, at Danmark derigennem ogsaa har et økonomisk Tab, hvis det er Tilfældet, vil jeg anse det for i høj Grad beklageligt.

Vore Brødre hinsides Kongeaen ere ogsaa i høj Grad bleve forurettede med forskellige Bestemmelser, der ere trufne i Statsbanedriftens Tid. Man har saaledes afskaffet en Del direkte Billetforbindelser, Forbindelser, som vare dem i høj Grad tjenlige og behagelige, og har ikke ydet dem noget i Stedet derfor. Jeg forstaar godt, at man i disse Forhold har været under Tryk af vor mægtige sydlige Nabo, men jeg tror, at man har gjort Uret i at give efter for dette Tryk i det Omfang, som man vitterligt har gjort det. Jeg tror ligeledes, man har gjort Uret ved en bestemt Ordning, der er indført i den sidste Tid, hvorefter Billetter fra Danmark trykkes med tytte Benævnelser paa de slesvigiske Byer. Den højtærede Minister vil maasse sige, at de tilsvarende tytte Billetter trykkes med danske Benævnelser paa de danske Byer; men selv om dette er Tilfældet, finder jeg ikke, at Forholdet er lige, og jeg tror, det vilde være heldigere, om man ikke havde indladt sig paa en saadan Ordning. Jeg tror, man har gjort Uret derved.

Med Hensyn til et meget vigtigt Punkt